

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Er De Radikale på vej med en rigtig radikal løsning, eller har de solgt deres sjæl til regeringen, til Socialdemokratiet, til ministeren? Sælger de ud af radikalt hjerteblod? De Radikale plejer i hvert fald ikke at være så centralistiske som det, der ligger i det system her, hvor man laver et system for systemets skyld og ikke for brugerne og borgerne.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu synes jeg, at fru Vibeke Peschardt smutter lidt for let udenom.

Vi debatterer altså regeringens fødevarepolitiske redegørelse, og der er ingen tvivl om, hvad hensigten er, når det drejer sig om fødevarekontrollen. Det er et statsligt, ensrettet system, og man skal samle kontrolenhederne til ca. ti. De er i diametral modsætning til den måde, det er bygget op på i dag, og i øvrigt også til den måde, hr. Jørn Jespersen skitserede at Forbrugerrådet gerne ser det. Derfor er det sådan set de principper, vi diskuterer i dag, og det var rart at høre fru Vibeke Peschardts holdning til dem.

Man kunne måske formå fru Vibeke Peschardt derhen, at De Radikale ikke rigtig kan finde ud af deres standpunkt, at det kan tage et stykke tid, f.eks. til efter et folketingsvalg, for så kunne det være, at Det Radikale Venstre kunne stå frit til at spørge: Hvordan skal denne her fødevarekontrol nu egentlig bygges op?

Det vil jeg da se med stor sympati på, fordi det, man er ved at lave, er efter min opfattelse en katastrofe, og jeg håber ikke, at De Radikale vil lægge stemmer til at gennemføre det inden et folketingsvalg.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Bent Hindrup Andersen: Jeg er ikke så enig i, at det er en katastrofe, vi står over for her. Ved at ensrette systemet, og det er det, man gør, sikrer man i hvert fald, at der kommer ensartede afgørelser ud af det. Man sikrer også, at der kommer ensartede vidensniveauer ind i de systemer, man opbygger, for alt det her er jo i en opbygningsfase.

Så spørger hr. Jens Vibjerg til det radikale hjerteblod, om vi nu er gået med til det her for systemets egen skyld. Nej, det er vi ikke. Vi har

da en god saglig grund til at sige ja til det, og det har vi også gjort, men derfor kan vi jo godt have lov at lufte nogle interesser på forbrugernes vegne, som også går på, at en uvildig instans kan komme ind og kigge på det her.

Endelig til hr. Jørn Jespersen: Jeg har ikke detaljer. Jeg har kun talt ganske kort med Forbrugerrådet om det her, og jeg har ikke i detaljer set det forslag, de vil lægge frem, men det vil jeg da med interesse se på.

Niels Højland (FP):

Det er klart, at fødevarepolitikken har stor interesse, og det vil den også have fremover. Diskussionen her i dag har især gået på, om levnedsmiddelkontrollen skal centraliseres, om den skal blive, hvor den er, eller et sted midt imellem. Jeg tror ikke, levnedsmiddelkontrollen bliver bedre af, at vi centraliserer. Der skal måske nogle nye retningslinjer til – som så mange andre steder – for at få den til at fungere bedre og mere hensigtsmæssigt, men at det skulle blive bedre og nemmere for både forbrugere og producenter at få den centraliseret, tror jeg ikke.

Men forbrugerne har i de senere år været meget forvirrede over den fødevarepolitik, der er ført. De har været forvirrede over den diskussion, der f.eks. har været om vækstfremmere. Der er mange, der siger, at de skal væk fra markedet, og der er store diskussioner om det. Fødevareministeren siger også, at de skal væk, for vi kan ikke lide dem, og det siger mange andre politikere også. Mange forbrugere tror, de så kommer væk, men det ender bare med, at der kommer en afgift på dem.

Det er jo sådan set fantastisk: Man kan ikke lide, de er der, men de er der stadig væk, dog er der betalt en afgift af dem. Der er betalt aflad, for at man kan blive ved at få vækstfremmere i det, man køber fra køledisken.

Der er heller ingen tvivl om, at i de kommende år stiller forbrugerne også krav til produktionsformer og dyrevelfærd. Det er der mange forbrugere der har stor interesse i. Der har også været mere eller mindre berettiget kritik af industrialiseringen af dansk landbrug; den har efter min opfattelse tit været uberettiget.

Der er mange forbrugere, der måske ønsker at købe en fritgående gris eller en fritgående kalv og selv få den slagtet, men det har man faktisk også mere eller mindre forhindret med den politik, der føres på det her område. Den siddende regering har gjort alt for, at alle de